

Prima instanță: judecătoria Buiucani mun.Chișinău Dosarul nr.3ra-26/17
judecător: C.Valah
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: A.Panov, A.Pahopol, A.Minciuna

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Serviciul de Protecție și pază de Stat

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Schimbător
Daria către Serviciul de Protecție și Pază de Stat privind încasarea indemnizațiilor
și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 19 mai 2016, reclamanta Schimbător Daria s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat, solicitînd
încasarea indemnizațiilor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 20 septembrie 2014 a încheiat căsătoria
cu Schimbător Dmitri, care este angajat al Serviciul de Protecție și Pază de Stat. În
rezultatul căsătoriei s-a născut fiica Schimbător Eva. Susține că dânsa nu este
angajată în câmpul muncii, nu are venit asigurat și este pe deplin la întreținerea
soțului.

Menționează că venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni de către soț,
potrivit certificatului nr.2/406 din 21 aprilie 2016, a constituit 5 144,40 lei, iar 30%
constituie 1543,32 lei.

Reclamanta s-a adresat verbal, în repetate rînduri, în adresa pîrîtului pentru
calcularea și achitarea indemnizațiilor ce i se cuvin conform legislației, însă nu a
primit răspuns.

Astfel, la 26 martie 2016, dânsa s-a adresat pîrîtului, în scris, solicitînd
stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate și
indemnizația pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani.

La 20 aprilie 2016, prin scrisoarea nr.2/405, a fost informată de către pîrît că pentru a beneficia de indemnizația pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani urmează să se adreseze la Casa Națională de asigurări Sociale, iar cu privire la cerința privind achitarea indemnizației de maternitate pîrîtul nu s-a expus.

Consideră reclamanta că refuzul pîrîtului exprimat prin scrisoarea nr.2/405 din 20 aprilie 2016 este neîntemeiat și nemotivat, fapt ce a determinat-o să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Solicită reclamanta recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr.2/405 din 20 aprilie 2016; încasarea din contul pîrîtului a indemnizației pentru concediul de maternitate în mărime de 21 606,48 lei pentru copilul Schimbător Eva precum și a indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de soțul Schimbător Dmitri, în sumă de 1 543,32 lei lunar, de la naștere și pînă la împlinirea vârstei de 3 ani de către copil.

Prin hotărîrea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 21 iunie 2016, acțiunea a fost admisă. S-a recunoscut ca fiind ilegal refuzul nr.2/405 din 20 aprilie 2016, emis de Serviciul de Protecție și Pază de Stat. S-a dispus încasarea din contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat în beneficiul Dariei Schimbător, indemnizația pentru concediul de maternitate în mărime de 21 606,48 lei, indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, în mărimea de 30% din venitul mediu lunar realizat de soțul Schimbător Dmitri, în sumă de 1 543,32 lei lunar, de la naștere și pînă la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului Schimbător Eva, precum și s-au încasat cheltuielile de judecată privind asistența juridică acordată în mărime de 4000 lei.

Instanța de fond a concluzionat că, Serviciul de Protecție și Pază de Stat, în calitate de angajator, nu efectuează plăți cu titlu de contribuții în bugetul asigurării sociale de stat, însă conform art.29 din Legea nr. 489 din 08 iulie 1999, nedeplinirea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu afectează plata drepturilor cuvenite asiguraților. Totodată, instanța a menționat că, Serviciul de Protecție și Pază de Stat este o autoritate executivă și în corespundere cu art.46 alin.(l) din Legea nr.134 din 13 iunie 2008, viața, sănătatea și bunurile ofițerului de protecție al Serviciului sunt supuse asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat. Astfel, viața, sănătatea și bunurile angajaților Serviciului de Protecție și Pază de Stat, precum și a persoanelor aflate la întreținerea acestora sunt supuse asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat și se achită de la locul de serviciu a salariatului, inclusiv soției aflate la întreținerea soțului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și menținută hotărîrea judecătorei Buiucani mun.Chișinău din 21 iunie 2016.

Instanța de apel a conchis că colaboratorii Serviciului de Protecție și Pază de Stat sunt persoane asigurate de stat și se bucură de dreptul la indemnizații din fondurile de asigurări sociale. Prin urmare, reclamanta urmează să beneficieze de indemnizația pentru concediul de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, achitată la locul de muncă a soțului - Serviciul de

Protecție și Pază de Stat. Prima instanță corect a reținut că angajații Serviciului de Protecție și Pază de Stat sunt asigurați în sistemul public de asigurări sociale de stat prin efectul legii.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 22 noiembrie 2016, Serviciul de Protecție și Pază de Stat, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 și a hotărârii judecătorești Buiucani mun. Chișinău din 21 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, recurentul a indicat că instanța de judecată nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, aplicând eronat normele de drept.

Menționează că, Schimbător Daria nu este o persoană asigurată prin sistemul public de asigurări sociale. Personalul Serviciului, conform prevederilor art. 36 al Legii cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat sunt supuși asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat și nu achită contribuții de asigurări sociale conform Legii privind sistemul public de asigurări sociale, respectiv, Serviciul nu dispune de temei legal pentru achitarea prezentelor indemnizații.

A mai menționat că, conform pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 decembrie 2002, cererea pentru stabilirea indemnizațiilor prevăzute în capitolul II din prezentul Regulament se depune la casa teritorială de la locul de domiciliu sau, în cazul în care a fost stabilită indemnizația de maternitate, la casa teritorială în deservirea căreia se află unitatea de la locul de lucru de bază unde a fost stabilită indemnizația de maternitate, personal de către persoana căreia i se va stabili indemnizația sau prin intermediul reprezentantului primăriei. Astfel, indiferent de faptul, dacă solicitantul acestor indemnizații este angajat în câmpul muncii sau nu, cererea pentru stabilirea indemnizației unice la nașterea copilului și indemnizației lunare pentru creșterea/îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani (1,5 ani) va fi depusă la casa teritorială de asigurări sociale. Decizia cu privire la stabilirea indemnizațiilor specificate în Regulament se adoptă de conducătorul casei teritoriale.

Relevă că conform modificărilor și completărilor operate în cuprinsul Legii nr. 134 din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, prevederile art. 40 alin. (8) (indemnizația de maternitate) pentru soțiile aflate la întreținerea ofițerului de protecție se pun în aplicare de la 01 ianuarie 2016, respectiv, ultima nu beneficiază de acest drept iar indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 1,5 ani, o primește de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copieii deciziei integrale a instanței de apel (f.d.60). Însă, la materialele cauzei nu se regăsesc careva probe ce ar confirma data

recepționării de către părți a copiei deciziei. Astfel recursul declarat la data de 22 noiembrie 2016, este depus în termen.

La data de 30 noiembrie 2016, în adresa intimă Schimbător Daria, a fost expediat spre cunoștință copia recursului declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.69).

Intimata, Schimbător Daria, nu și-a rezervat dreptul de a depune referința asupra recursului declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat, este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Argumentele invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu